

[Veistrup.]

forskel mellem det Ændringsforslag til Lovforslaget, som blev stillet af Venstre i Folketinget, og det Lovforslag, som vi her behandler, og som er det af Regeringen fremsatte Forslag. Jeg maa udtrykke min Forbavelse over, at det ogsaa i en Sag som denne er muligt at dele sig efter politiske Linier i Stedet for at tage paa Spørgsmaalet rent sagligt, saaledes som det fortjener, og jeg skal i den Anledning gøre et Par Bemærkninger — det skal ikke blive mange — overfor det ærede Medlem (Nedergaard), som talte paa Partiet Venstres Vegne.

Det ærede Medlem gjorde gældende, at det, det drejede sig om, var ikke saa meget Uddannelsen som Tillidsforholdet mellem Patienter og Sygeplejersker. Det kan naturligvis være rigtigt til en vis Grad, men jeg hævder, at det ogsaa kun er til en vis Grad, thi dette Tillidsforhold tilvejebringes først den Dag, Patienterne ved, at det Menneske, der plejer dem, er i Besiddelse af de Kvalifikationer, som nu en Gang skal til for at pleje og behandle syge Mennesker. Derfor tror jeg, det er en fuldkommen Misforstaaelse, at dette, at der kan skabes et Tillidsforhold Mennesker imellem, skulde være tilstrækkeligt til at kvalificere nogen til at være Sygeplejerske. Nej, det drejer sig ikke alene om, at der kan etableres et Tillidsforhold, der maa ogsaa være visse Kvalifikationer til Stede til at udøve denne Gerning.

Udtrykket „autoriserede Sygeplejersker“ tilfredsstillede ikke det ærede Medlem, hvorimod det ærede Medlem godt kunde tænke sig, at man havde f. Eks. autoriserede Haandværkere og autoriserede Revisorer. Jeg havde egentlig troet, at det ærede Medlem ogsaa havde taget Præster med, thi en Autorisation fremkommer jo i Kraft af, at man har staaet i Lære, om jeg saa maa sige, et vist Antal Aar. Nu er det maaske ikke det rette Udtryk at bruge om Præster, at de har staaet i Lære — der hedder det jo studere —, men i hvert Fald skal der visse Kvalifikationer til for at komme i Besiddelse af det Monopol, som Præster sidder inde med, nemlig at have Ret til at gaa op paa Landets Prædikestole. Jeg synes derfor, at man ved Ordet „autoriserede“ ikke siger andet end, at man derigennem erklærer, at vedkommende er i Besiddelse af visse Kvalifikationer, som gør dem værdige og skikkede til at udføre den Gerning, som de nu en Gang er sat til at udføre, og at det vil være rimeligt at give denne Autorisation til de Mennesker, som

er i Besiddelse af de paagældende Kvalifikationer.

Det forbavsede mig at høre det ærede Medlem sige, at han heller ikke kunde lide Ordet „eksamineret“. Her er det ærede Medlem nemlig i aabenbar Modsætning til sit Parti, som i Folketinget har stillet Forslag om, at de paagældende Sygeplejersker skal kaldes eksaminerede Sygeplejersker. Det ærede Medlem synes at mene, at Ordet „statsanerkendt“ er mere attraktivt. Ja, det er blot kedeligt, at det ærede Medlem ikke har været Ordfører for sit Parti her i Tinget for 10 Aar siden; saa havde vi maaske ikke været nødt til at beskæftige os med det Spørgsmaal, vi behandler her i Dag, thi da var det netop foreslaaet at kalde dem statsanerkendte Sygeplejersker. Men jeg forstod, at det ærede Medlem var i nogen Vanskelighed derved, at han rent personlig havde megen Sympati for den Virksomhed, der øves af Sygeplejerskerne, men var saa bundet af Partihensyn, at han ikke kunde give dette Forslag sin Tilslutning, og der maatte saa en tredje Udvej til, nemlig i Stedet for autoriserede og eksaminerede at sige statsanerkendte. Jeg tror imidlertid, at Lovforslagets Udtryk dækker det, det bør dække, nemlig at disse Mennesker er i Besiddelse af de Kvalifikationer, der skal til for at pleje syge.

Endelig talte det ærede Medlem om Monopolisering. Jeg ser af Folketingsudvalgets Betænkning, at det Spørgsmaal har været stærkt fremme i Folketinget. Jeg ved dog ikke, hvorfor man vil mene, at der her skulde være særlig Fare derved, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han tror, at Faren for Monopolisering er større, naar man kalder Sygeplejerskerne autoriserede, end hvis man kalder dem statsanerkendte. Jeg synes, at man saa heller ikke kan kalde dem statsanerkendte, og at det ærede Medlem skulde se at finde et andet Udtryk, der bedre kunde dække de Tanker, han har fremsat.

Vi ønsker, som sagt, Lovforslaget vedtaget uforandret, men vi skal selvfølgelig være villige til at deltage i det Udvalgsarbejde, som Venstre ønsker. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres absolutte Tilslutning til Forslaget.

Med Hensyn til de af Venstres Ordfører (Nedergaard) fremsatte Bemærkninger vil jeg tro, at der ikke er saa forfærdelig megen Anledning til at føre en lang Diskussion